

ע"פ 6796/16 - חנניה (חנן) כנפו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 6796/16

לפני:
כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט א' שהם
כבוד השופטת ע' ברון

המערער: חנניה (חנן) כנפו

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז
(השופטת ד' עטר) מיום 7.6.16 בת"פ 47566-01-14

תאריך הישיבה: כ"ג בניסן התשע"ז (19.4.17)

בשם המערער: עו"ד שי שורר; עו"ד איתי כהן

בשם המשיבה: עו"ד מיכל רגב; עו"ד שרה טל; עו"ד יעל עצמון

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

בהמלצתנו לאחר שמיעת טיעון משך המערער את ערעורו לעניין הכרעת הדין הוא נמחק. באשר לגזר הדין, המערער נדון, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, נסיון יבוא סם מסוכן ונסיון לסחר בסם מסוכן, והוא 30 ק"ג קוקאין. בית המשפט קמא קבע מתחם ענישה של 3-7 שנים, ובחן את עברו הפלילי הכבד של

עמוד 1

המערער, בעבירות שכללו הריגה וקשירת קשר לביצוע פשע לרבות תקופת מאסר ארוכה, וכן עבירות זיוף ורכוש. סוף דבר, שגזר עליו - ביום 7.6.16 - 60 חודשי מאסר, הפעלה חלקית של מאסר על תנאי בן 3 שנים כך ש-10 חודשים יצטברו, ובסך הכל 70 חודש, 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס של 10,000 ₪. הטענה העיקרית בערעורו על העונש היא אחידות הענישה מול נאשם 7 בפרשה, משה מצונאשוילי, שהואשם בעבודות דומות והיה במידה מסוימת "בן זוגו" של המערער, אך הגיע להסדר טיעון סגור בכתב אישום מתוקן (שתיקן את סעיפי העבירה). בית המשפט המחוזי (במותב אחר) אישר את הסדר הטיעון (ביום 1.12.15) והעמיד את העונש על פיו על 45 חודשים, הפעלת מאסר על תנאי בן 3 שנים בחפיפה מלאה, 12 חודשי מאסר על תנאי, חילוט כספים שהועברו על-ידי נאשם 7 לסוכן המשטרתי בסך 75,000 דולאר לטובת קרן הסמים, וקנס בסך 5,000 ₪. נטען כי יש להשוות בין השניים, שכן נאשם 7 היה אף בקי יותר בעולם הסמים שהמערער לא עסק בו לפני כן, וההסדר אליו הגיע נאשם 7 היה מאוחר. התביעה טענה בעיקר כי הודאתו של נאשם 7 ונטילת האחריות, השינוי בעבירות כתב האישום, וכן העובדה שהמערער דנא היה אסיר ברישיון בעת ביצוע המעשים, מצדיקה את הפער.

לטעמנו יש מקום להקלת מה בעונשו של המערער, וזאת בשל היחס לעונשו של נאשם 7. אכן, לגבי המערער אין אותה "הנחה" הניתנת למודים באשמה ונוטלים אחריות, וגם אם נראה את החזרה מן הערעור על הכרעת הדין היום כ"מעין נטילת אחריות", היא מתגמדת כשלעצמה נוכח רעיונות הערעור על הכרעת הדין לאחר שהמערער לא העיד כלל במשפטו. ואולם, עדיין פער של 25 חודשים לעומת נאשם 7 (70 "ברוטו" מול 45 חודש) הוא גבוה, ויש מקום לצמצמו במידה מסוימת. פער של ממש אמנם חייב להיות, גם בשל העובדה שהמערער היה אסיר ברישיון, דבר המעצים את חומרת הדברים; ואל נשכח כי מדובר בעבירות בעלות חומרה יתרה, שאילו יצאו אל הפועל היו 30 ק"ג קוקאין מרעילים נפשות רבות. גם איננו רואים מקום לשנות בחפיפה החלקית של המאסר המותנה (כשלעצמנו לא נביע דעה על חפיפה מלאה של שלוש שנים של מאסר מותנה לנאשם 7, שאינו לפנינו, אך על התביעה להרהר היטב בכגון דא). אשר לעונש עצמו, החלטנו להפחית 8 חודשים ממאסר המערער בתיק דנא, כך שיעמוד על 52 חודשי מאסר בצירוף 10 חודשי החפיפה, וביחד 62 חודש, ועדיין נותר פער מוצדק כלפי נאשם 7. שאר חלקי גזר הדין בעינם. הערעור מתקבל במידה מסוימת לפי האמור.

ניתן היום, כ"ג בניסן התשע"ז (19.4.2017).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה